

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł za pośrednictwem Elektronicznego Postępowania Upominawczego, do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, 20 maja 2014 r. powództwo o solidarną zapłatę kwoty 1997,85 zł wraz z ustawowymi od kwoty:

- 943,46 zł od dnia 8 lutego 2013 r.,
- 807,55 zł od dnia 3 kwietnia 2013 r.,
- 246,84 zł od dnia 1 czerwca 2013 r.,

oraz z kosztami procesu, przeciwko pozwanym M. M. (1), M. M. (2) i J. M.. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dostarczał paliwo gazowe do lokalu położonego w T., na ulicy (...) zgodnie z taryfą dla paliw gazowych (...) S.A. nr (...), na podstawie, której obciążał pozwanych fakturami za pobrane paliwo. Faktury o nr (...) nie zostały przez pozwanych opłacone.

Sąd Rejonowy w Lublinie 6 czerwca 2014 r. wydał nakaz zapłaty, który został uznany za doręczony poprzez awizo wszystkim pozwanym na adres w T. przy ul. (...). Nakaz opatrzony klauzulą wykonalności w dniu 16 września 2014 r. i stał się podstawą do wszczęcia egzekucji przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy J. G., który częściowo wyegzekwował dochodzoną należność.

Pozwani 30 października 2014 r. wnieśli skutecznie wniosek o stwierdzenie, że nakaz zapłaty utracił moc, co nastąpiło zgodnie z postanowieniem Sądu w Lublinie dnia 29 stycznia 2015 r.. Konsekwencją tego było przekazanie sprawy zgodnie z postanowieniem z 29 stycznia 2015 r., do Sądu Rejonowego w Toruniu, w którym sprawa miała dalszy bieg.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym do Sądu w Lublinie 22 stycznia 2015 r. pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów procesu oraz o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nakazu zapłaty poprzez wydanie na postawie art. 730§2 k.p.c. w zw. z art. 755 § 1 pkt 3 k.p.c. zarządzenia o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego. Wniesiono również o przekazanie sprawy do właściwego miejscowo Sądowi Rejonowego w Toruniu. W uzasadnieniu wskazano, że najemczynią lokalu mieszkaniowego na ulicy (...) w T. była J. M., a zamieszkiwali w nim wspólnie wszyscy pozwani. Dnia 7 sierpnia 2007 J. M. otrzymała wypowiedzenie umowy najmu, ze względu na fakt, że kamienicę odzyskał prywatny właściciel i po zakończeniu okresu wypowiedzenia miał on w niej zamieszkać. Pozwani podali, że od września 2012 r. mieszkają w lokalu na ulicy (...).11 w T., na podstawie umowy z TBS i w tym samym czasie wyprowadzili się z mieszkania na ulicy (...), które następnie mieli zająć sami właściciele kamienicy. Pozwani wskazali również, że nie zawierali z powodem umowy o dostawę paliwa gazowego do lokalu na ulicy (...) oraz, że nie mogą odpowiadać za rachunki dotyczące zużycia gazu powstałego po dacie, w której opuścili oni ten lokal.

Po przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu powód podtrzymał żądanie pozwu i przedłożył dokumenty na poparcie twierdzeń pozwu.

Powód pismem z dnia 28 maja 2015 r. cofnął częściowo powództwo zrzekając się roszczenia co do kwoty 826,66 zł, która została wyegzekwowana w trakcie postępowania egzekucyjnego. W piśmie tym wskazał również, że umowa o dostawę paliwa gazowego została zawarta między stronami per facta concludentia, z samego faktu zamieszkiwania w lokalu oraz regulowania wcześniejszych zobowiązań. Powód stwierdził również, że to na pozwanych ciążył obowiązek wypowiedzenia pisemnie tej umowy w momencie wyprowadzania się z mieszkania. Co więcej, powód wskazał, że pozwani nadal są zameldowani w lokalu na ulicy (...) i fakt wyprowadzenia się z mieszkania we wrześniu 2012 r. nie jest pewny.

W piśmie z dnia 2 lipca 2015 r. uzupełniającym sprzeciw pozwani ustosunkowali się do twierdzeń powoda, wskazując, że umowa o najem mieszkania na ulicy (...) została zawarta 18 września 2012 r. Tego samego dnia pozwany M. M. (3) zawarł również umowę z powodem o dostawę paliwa gazowego do tego mieszkania wskazując wszelkie niezbędne dane personalne i kontaktowe, natomiast 28 września pozwani protokolarnie przejęli lokal i w tym samym dniu przeprowadzili się do niego. Pozwani wskazali, że strona umowy z powodem dotyczącą dostawy gazu do lokalu na ulicy (...) była L. S. (1), babcia M. M. (2), która zmarła w 1992 r., a pomimo jej śmierci, o czym wiedział powód, rachunki za gaz nadal dostarczane były na jej nazwisko, dlatego też nie czuli się w obowiązku rozwiązywać umowy, której faktycznie nie zawierali. Pozwani podali również, że pozostawali w przekonaniu, że opuszczając lokal właściciel ureguluje wszelkie kwestie związane dostawą gazu. Pozwani zaprzeczyli jakoby wypowiedzenie umowy najmu przez właściciela lokalu było skutkiem zadłużenia w płatnościach. Pozwani przyznali, że nadal są zameldowani na ulicy (...) ze względów osobistych. Odnosząc się do cofnięcia pozwu co do kwoty 826,66 zł, pozwani nie zgodzili się na cofnięcie pozwu, albowiem żądali oddalenia powództwa w całości, a wskazaną kwotę wyegzekwowaną przez komornika, zamierzali dochodzić odrębnym pozwem.

Sąd ustalił, co następuje

Główną najemczynią lokalu na ulicy (...) w T. do września 2012 r. była J. M.. W lokalu tym zamieszkiwali również M. M. (2) (syn J. M.) i jego syn M. M. (4). Umowa o dostawę paliwa gazowego do mieszkania na ulicy (...), została zawarta z powodem przez L. S. (1) (matkę J. M.), która zmarła w 1992 r. O śmierci L. S. (1) został poinformowany powód. Mimo tego zdarzenia, faktury z tytułu dostawy gazu nadal przychodziły do lokalu na ulicy (...), na nazwisko L. S. (1), a pozwani nadal tam zamieszkujący, opłacali je regularnie, bez opóźnień.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- przesłuchanie pozwanego M. M. w charakterze strony – k.171-172 akt
- wydruk wpłat kontrahenta nr (...) L. S.- k. 109-111 akt

W dniu 7 sierpnia 2007 r. umowa najmu lokalu na ulicy (...) została wypowiedziana przez Biuro (...), działające jako zarządca nieruchomości położonej na ulicy (...), ze skutkiem na dzień 30 września 2010 r. Podstawą wypowiedzenia najmu był fakt, że w lokalu tym miała zamieszkać właścicielka M. R..

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- wypowiedzenie umowy najmu –k.52 akt
- przesłuchanie pozwanego M. M. w charakterze strony – k. 171-172 akt

Pozwany M. M. (2) w momencie kiedy dowiedział się o wypowiedzeniu umowy, rozpoczął starania o wpis na listę w (...) TBS o przyznanie nowego lokalu do wynajęcia i wpis taki uzyskał. Jednakże ze względu na długą listę oczekujących nowy lokal był możliwy do przekazania pozwany dopiero we wrześniu 2012r. Do tego czasu pozwani nadal zamieszkiwali w mieszkaniu na ulicy (...), za zgodą i wiedzą właścicieli lokalu. Do tego czasu regularnie opłacali też należności wynikające ze zużycia gazu.

Okoliczność bezsporna oraz dowód

- przesłuchanie pozwanego M. M. w charakterze strony - k.171-172 akt

Dnia 18 września 2012 r. doszło do podpisania umowy przez M. M. (2) o najem lokalu mieszkalnego z zasobów TBS, które znajdowało się na ulicy (...). Tego samego dnia M. M. (2) zawarł również umowę z powodem o dostawę gazu do tego lokalu, podając wszystkie swoje niezbędne dane personalne i adresowe (w tym numer pesel). Natomiast dnia 28 września 2012 r. nastąpiło protokolarnie przekazanie tego mieszkania pozwany.

Dowód: umowa najmu lokalu na ulicy (...) – k. 53-58 akt

- protokół przekazania lokalu- k. 140 akt

- przesłuchanie pozwanego M. M. w charakterze strony – k. 171-172 akt

- umowa dostarczania paliwa gazowego- k. 59 akt

W dniu przekazania mieszkania na ulicy (...), pozwani oddali klucze właścicielom i wyprowadzili się z lokalu na ulicy (...). Ponieważ to nie oni zawierali umowę z powodem, nie czuli się zobowiązani do jej rozwiązania. Oddali lokal właścicielowi, który powinien wszelkie formalności związane z mediami uregulować m.in. zawrzeć umowę na dostawę gazu na nazwisko właścicieli. Pozwani, zamieszkując od 28 września 2012 r. w mieszkaniu na ulicy (...), nadal pozostawali jednak zameldowani w lokalu na ulicy (...) ze względów osobistych tj. niepogodzenia się przez J. M. z koniecznością wyprowadzki z mieszkania, w którym żyła przez blisko 60 lat.

Okoliczność sporna oraz dowód:

- przesłuchanie pozwanego M. M. w charakterze strony – k.171-172 akt

- zaświadczenia o zameldowaniu – k.106-108 akt

- wykaz opłat za mieszkanie na ulicy (...) od października, listopada 2012r. oraz kwietnia 2013r.-k. 141,142,144 akt

Swój nowy adres zamieszkania pozwana J. M. w momencie wyprowadzki z ulicy (...), zgłosiła w ZUS-ie, z którego J. M. przysługiwało świadczenie.

dowód: przesłuchanie pozwanego M. M. w charakterze strony – k. 171-172 akt

- zawiadomienie o wysokości świadczenia- k. 151 akt

Właściciele lokalu na ulicy (...), po przejściu go nie uregulowali kwestii związanych z dostawą paliwa gazowego, m.in. nie zawarli umowy z powodem na własne nazwisko.

dowód:

- faktura Vat z dnia 24 stycznia 2013 r. nr (...) - k.92

- faktura Vat z dnia 18 marca 2013 r. nr (...) - k. 93

- faktura Vat z dnia 17 maja 2013 r. nr. (...) – k.94

Wezwania do zapłaty spornych faktur były wysyłane pozwanym na adres T., ul. (...). Pozwani nie odebrali wezwań i nieuregulowali należności. Powód, składając pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, również wskazał ten adres jako adres pozwanych.

Okoliczność bezsporna

W wyniku toczącego się postępowania egzekucyjnego w przedmiotowej sprawie, na poczet należności ściągnięto pozwanym kwotę 826,66 zł.

Okoliczność bezsporna

Sąd zważył, co następuje

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowód z przesłuchania strony pozwanej ograniczony do osoby M. M. (2) oraz dowód z dokumentów dołączonych do akt sprawy przez strony. Sąd uznał dowody z dokumentów za wiarygodne, bowiem żadna ze stron nie zakwestionowała ich wiarygodności i autentyczności.

Sąd uznał za prawdziwe, logiczne i spójne twierdzenia przesłuchiwanego w charakterze strony pozwanego M. M. (2), które w całej rozciągłości korespondują z zebraniem materiałem dowodowym w sprawie. Potwierdził on, że wraz z synem i matką zamieszkiwał lokal na ulicy (...), regularnie opłacał wszelkie należności związane z dostawą gazu do mieszkania, mimo że stroną zawierającą umowę z dostawcą-powodem była jego babcia, która zmarła w 1992 r. Pozwany wskazał, że po otrzymaniu wypowiedzenia umowy najmu lokalu na ulicy (...) dokonał wszelkich formalności by otrzymać lokal mieszkalny od TBS. Podał również, że z mieszkania na M. wyprowadził się wspólnie z rodziną tuż po protokolarnym przekazaniu lokalu od TBS czyli 28 września 2012 r. Wskazał również, że zawarł umowę z powodem o dostawę gazu do nowego mieszkania 18 września 2012 r. Należy jeszcze raz podkreślić, że fakt zawarcia umowy najmu lokalu na ul. (...) we wrześniu 2012r. oraz zawarcia również w tym miesiącu umowy z (...) przez pozwanego na dostawę gazu do lokalu na ulicy (...), został potwierdzony dowodami z dokumentów, których nie zakwestionowała w żaden sposób strona pozwana.

Bezsporny w sprawie był fakt, iż pozwani nie uregulowali na rzecz powoda faktur z stycznia, marca i maja 2013r. na łączną kwotę 1997,85 zł.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną był fakt, czy pozwani zobowiązani byli do uiszczenia spornych faktur za paliwo gazowe za 2013r. , wobec zakwestionowania faktu zamieszkiwania w lokalu przy ul. (...) od września 2012r.

Na podstawie art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne. Na stronie powodowej spoczywał więc obowiązek wykazania, że na podstawie umowy łączącej strony, dostarczane było paliwo gazowe do lokalu użytkowanego przez pozwanych. Obowiązkiem z kolei pozwanych było wykazanie, że nie zamieszkiwali w lokalu przy ul. (...) w okresie objętym pozwem i nie mieli obowiązku wypowiadać umowy z powodem. W ocenie sądu, strona pozwana przedkładając dowody z dokumentów potwierdzone zeznaniami pozwanego M. M. (2), skutecznie zaprzeczyła twierdzeniom powoda będących podstawą roszczenia. Przede wszystkim pozwani wykazali , że od 28 września 2012 r. nie mieszkali na ulicy (...), tylko na ulicy (...). Potwierdzają to zarówno twierdzenia przesłuchiwanego pozwanego jak i dokumenty, z których wynika, że 28 września 2012 r. doszło do przekazania nowego lokalu pozwanym. Fakt rzeczywistego zamieszkiwania na ul. (...) potwierdzają też pisma z TBS, w których wskazuje się wysokość opłat za najem, wysokość nadpłaty za wodę. Nadto pozwani podpisali we wrześniu umowę z (...) na dostawę paliwa gazowego do lokalu przy ul. (...) i należności z tego tytułu były i są na bieżąco regulowane.

Sąd nie może zgodzić się z twierdzeniami powoda, w których podaje on, że na pozwanych, którzy wyprowadzili się z mieszkania spoczywał obowiązek wypowiedzenia umowy o dostawę paliw gazowych. Skoro powód uznał, że mimo śmierci L. S. (1) stosunek umowy trwa z samego faktu zamieszkiwania w lokalu pozwanych, to należy również być zdania, że pozwanych umowa przestała wiązać z samego faktu wyprowadzenia się z lokalu i oddania kluczy właścicielom. Umowa z pozwanymi miała zostać per facta concludentia, a więc należy uznać, że per facta concludentia została rozwiązana z momentem opuszczenia przez nich lokalu przy ul. (...). To właściciele lokalu powinni dołożyć starań do tego, aby kwestie mediów uregulować, tym bardziej, że z kwot, na które opiewają faktury wynika, że w lokalu tym na pewno ktoś zamieszkiwał. W opinii Sądu zatem, pozwani nie musieli wypowiadać umowy, której formalnie nie zawierali.

Przesłanką do obciążenia pozwanych powinnością zapłaty faktur nie może być również fakt, że pozwani nadal są zameldowani na ulicy (...). Zgodnie z postanowieniem SN z dnia 12 lutego 2014 r. (sygn. akt IV CZ 114/13):Fakt zameldowania osoby fizycznej w określonym lokalu nie przesądza o jej miejscu zamieszkania i nie stanowi okoliczności decydującej, skoro miejsce zameldowania jest kategorią prawa administracyjnego i może być traktowane jedynie jako wskazówka. Definicja pojęcia „miejsca zamieszkania” została określona w art. 25 KC, który wskazuje na

konieczność łącznego występowania elementu zamiaru stałego pobytu oraz elementu faktycznego przebywania w danej miejscowości.

Sąd pragnie również podkreślić, że powód składając pozew do Sądu w Lublinie, nie dołożył należytej staranności w ustaleniu aktualnego adresu zamieszkania pozwanych. Wszelkie pisma procesowe wysyłane były na adres (...) /4 w T., co spowodowało, że pozwani nie wiedzieli o toczącym się postępowaniu. Należy zwrócić uwagę, że powód dane adresowe pozwanego M. M. (2) posiadał w swojej bazie danych, ponieważ 18 września 2012 r. zawarł z nim umowę na dostawę paliwa gazowego do mieszkania na ulicy (...). Natomiast już w toku postępowania egzekucyjnego Komornik otrzymał informację z ZUS-u wskazującą aktualny adres pozwanych, co również zostało przez niego pominięte.

Zgodnie z art. 353 §1 k.c. wierzyciel może żądać od dłużnika spełnienia świadczenia, a dłużnik powinien to świadczenie spełnić. A contrario jeżeli dłużnik nie jest zobowiązany do spełnienia świadczenia to wierzyciel nie może jego spełnienia żądać i z taką sytuacją spotykamy się w przedstawionym stanie faktycznym, ponieważ w ocenie Sądu pozwani nie są zobowiązani do spełnienia świadczenia, a powód spełniania świadczenia tym samym nie może żądać.

W ocenie Sądu, na podstawie całości zebranego materiału dowodowego, roszczenie powoda jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie w żadnej części.

Uwzględniając powyższe rozważania Sąd oddalił powództwo w całości w oparciu o art. 353§1 k.c. a contrario oraz na podstawie ustawy z dnia 10.04.1997r. Prawo energetyczne (t.j. Dz.U. z 2006r. nr 89 , poz. 625 ze zm).

Sąd nie uznał za skuteczne cofnięcia powództwa przez powoda co do kwoty 826,66 zł, która została wyegzekwowana w trakcie postępowania egzekucyjnego, prowadzonego przeciwko pozwany. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 8 czerwca 2007 r. (sygn. akt I ACZ 223/07): „Artykuł 203 § 4 KPC, który poddaje cofnięcie pozwu kontroli sądu, nie określa co należy rozumieć przez sprzeczność z prawem lub z zasadami współżycia społecznego, czy też zmierzanie do obejścia prawa. Przepis ten nawiązuje – choć nie bezpośrednio - do regulacji zawartej w art. 58 KC i na tle tego przepisu należy więc oceniać, czy czynność powoda jest dopuszczalna. Należy przyjmować domniemanie tej zgodności, gdyż niezgodność musi wynikać wyraźnie z zebranego w sprawie materiału lub oświadczeń stron.” Zdaniem Sądu częściowe cofnięcie powództwa przez powoda, w aktualnym stanie faktycznym sprawy dążyło do obejścia prawa, co jednoznacznie wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego i oświadczeń stron. Kwota 826,66 zł została wyegzekwowana wskutek prowadzenia postępowania, na podstawie nakazu zapłaty wydanego w Elektronicznym Postępowaniu Upominawczym, który utracił moc, wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanych. Zebrane w sprawie dowody potwierdziły, że cała kwota dochodzona pozwem z tytułu zużycia gazu w lokalu przy ul. (...) za okres od stycznia do maja 2013r. była nienależna, wobec nie zajmowania lokalu przez pozwanych w tym okresie i wobec niezwiązania pozwanych w tym okresie umową z powodem. A zatem wyegzekwowanie kwoty 826,66 zł było również nienależne, a umorzenie postępowania po cofnięciu pozwu w tym zakresie, sankcjonowałoby tę nieprawidłowość.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w myśl odpowiedzialności strony za wynik procesu, zasądając do powoda na rzecz pozwanych solidarnie kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)